

DECIZIE

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Svetlana Filincova

Ala Cobăneanu, Ion Druță

examinând recursul declarat de Biroul vamal Centru împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă

La 11 martie 2015 Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „SORINLUX” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, menționează că, în baza contractului încheiat cu FOODMATE GELATIN MANUFACTURE CO LTD, și Invoice-ului nr.SFC14101188 din 11 octombrie 2014, SC „SORINLUX” SRL a procurat izolat de soie.

Relevă că, la postul vamal Chișinău, a ales regimul vamal de import definitiv, cu punerea mărfurilor în circulație liberă, iar brokerul vamal a completat, stocat și înregistrat pe serverul programului informațional Asycuda World declarația vamală în detaliu: 3029I256 din 06 ianuarie 2015 de plasare în regim de import definitiv a mărfii cu determinare a valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit. Astfel, a achitat plățile vamale în sumă de 104 887,27 de lei pentru marfa procurată.

Susține reclamantul că, Biroul vamal Chișinău a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei 1 și a întocmit Actul de inspecție din 06ianuarie 2015 (pentru declarația vamală 3029 I 256 din 06 ianuarie2015), solicitând de asemenea completarea formularului tipizat DVV-2. Totodată, la completarea formularului tipizat DVV-2 valoarea în vamă a fost majorată până la suma de 172 120 de lei, fiind achitat suplimentar suma de 67 232, 73 de lei.

Invocă faptul că, nu este de acord cu acțiunile Biroului vamal Chișinău și cu conținutul Actului de inspecție din 06 ianuarie 2015 (pentru declarația vamală

3029I256 din 06 ianuarie 2015), motiv pentru care, la 21 ianuarie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă cu privire la restituirea surplusului sumei achitate, iar prin răspunsul recepționat la 23 februarie 2015 i s-a refuzat în soluționarea cererii prealabile.

Solicită anularea actului de inspecție din 06 ianuarie 2015 pentru declarația vamală 3029I256 din 06 ianuarie 2015 și obligarea Biroului vamal Chișinău să restituie suma de 67 232,73 de lei încasate suplimentar de la SC „SORINLUX” SRL.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 05 iunie 2015 s-a respins acțiunea SC „SORINLUX” SRL împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 52, 54-59).

În susținerea soluției adoptate, prima instanță a reținut că, contrar dispozițiilor Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, reieșind din borderoul declarației vamale 3029 I 256 din 06 ianuarie 2015, reclamatul nu a prezentat toate documentele care permit calcularea valorii în vamă a mărfii în conformitate cu metoda 1, și anume: contractul dintre cumpărător și vânzător, specificările, ofertele de preț de la producător, corespondența comercială și declarația de export.

Astfel, în temeiul normei precitate, pârâtul a întocmit fișa-act prin care a solicitat documente suplimentare în vederea confirmării veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată conform declarației vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015. Astfel, a oferit posibilitatea declarantului de a determina valoarea în vamă a mărfii conform metodelor 2, 3, 4 sau 5, însă, ultimul nu a prezentat informația necesară.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 s-a admis apelul declarat de SC „SORINLUX” SRL; s-a casat hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 05 iunie 2015 și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis integral acțiunea SC „SORINLUX” SRL împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, s-a anulat actul de inspecție din 06 ianuarie 2015 pentru declarația vamală nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015 și s-a obligat Biroul vamal Chișinău să restituie SC „SORINLUX” SRL suma de 67 232,73 de lei, încasată suplimentar de la SC „SORINLUX” SRL pentru devamarea mărfii importate (f.d. 92, 93-99).

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza declarațiilor vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015, SC „SORINLUX” SRL a prezentat organului vamal toate actele necesare întru confirmarea corectitudinii valorii mărfii în baza tranzacțiilor încheiate. Totodată, pentru declarațiile vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015, de către Biroul vamal Chișinău nu au fost prezentate probe privind necesitatea solicitării de la declarant a cărorva acte suplimentare.

Astfel, instanța inferioară a considerat că, nu este argumentată solicitarea organului vamal a actelor suplimentare pe marginea declarației vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015, iar la prezentarea de către declarant a declarațiilor vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015, a majorat plățile vamale fără solicitarea actelor suplimentare.

Sucesiv, instanța de apel a apreciat că este neargumentată concluzia organului vamal privind necesitatea majorării valorii mărfurilor în vamă, precum nici nu este confirmat faptul că valoarea declarată de către solicitant nu ar fi fost acoperită cu probe. Or, faptul că organul vamal, antrenat la vămuirea mărfurilor, poate dispune de informații, pe care nu le are declarantul, nu instituie limitarea declarantului de a le

cunoaște, urmând a-i fi comunicate corespunzător, deoarece dubiile referitor la informația declarată urma a fi comunicată, precum și rezultatul acestor dubii de asemenea urma a fi comunicat declarantului SC „SORINLUX” SRL.

La 25 aprilie 2017, Biroul vamal Centru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 05 iunie 2015 (f.d. 104-109).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele faptice ce țin de fondul cauzei și a invocat că, decizia recurată nu reflectă suportul juridic existent care stă la baza acțiunilor organului vamal.

Totodată, relevă că intimata nu a demonstrat care sânt acțiunile colaboratorului vamal ce contravin cu cadrul legal, ci doar și-a expus opinia care nu are la bază suport probatoriu.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 iulie 2017, recursul declarat de Biroul vamal Centru a fost considerat admisibil.

Cu referire la împuternicirile recurentului de a exercita calea de atac împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2017, Colegiul remarcă că, prin ordinul nr. 429-0 emis de Serviciul Vamal al Republicii Moldova la 18 noiembrie 2016 (f.d. 110-111), Birourile vamale Chișinău, Bender, Leușeni și Ungheni fuzionează prin contopire, formând Biroul vamal Centru. Prin urmare, calea de atac se consideră a fi declarată de participantul corespunzător.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul vamal Centru urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și menținută hotărârea primei instanțe, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit dispozițiilor articolului 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, instanța de contencios administrativ examinează cererea cu participarea reclamantului și pârîului și/sau a reprezentanților acestora, în condițiile Codului de procedură civilă, cu unele excepții prevăzute de prezenta lege.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Materialele cauzei atestă că, conform invoce-ului FC14101188 din 10 noiembrie 2014, SC „SORINLUX” SRL a procurat un lot de marfă – izolat de soie, la prețul de 21 424, 00 dolari SUA.

În scopul vămuirii lotului de mărfuri, prin intermediul brokerului vamal SRL „VAMGRUP BROKER”, la 06 ianuarie 2015 SC „SORINLUX” SRL a depus la

Biroul vamal Chișinău declarația vamală nr. 3029I256, ca metodă de declarare a valorii în vamă la mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova utilizând metoda 1 – metoda de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit (f.d. 10, 14).

Pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate conform declarației vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015, conform procedurii stabilite, organul vamal a solicitat prezentarea următoarelor acte: ofertele de preț de la producător, cataloagele comerciale, corespondența comercială, certificatele de origine și calitate, precum și declarația de export. Astfel, având în vedere că, nu au fost prezentate actele solicitate, nu a fost posibilă aplicarea metodei 1 de determinare a valorii în vamă și s-a aplicat metoda 2 de determinare a valorii în vamă, propunându-i-se specialistului în domeniul vămii să prezinte formularul DVV-2 cu valoarea în vamă inițială (f.d. 14 verso).

Succesiv, Colegiul reține că, în urma examinării declarației s-au constatat suspiciuni de marfă subevaluată cu pierderi de venituri în sumă de 67 232, 73 de lei. Cu titlu de consecință, la 06 ianuarie 2015, Biroul vamal Chișinău aplicând metoda 6 de determinare a valorii în vamă (metoda de rezervă), a emis actul de inspecție prin care a majorat valoarea în vamă a mărfurilor importate, SC „SORINLUX” SRL fiind obligată să achite suplimentar suma de 67 232, 73 de lei (f.d. 8, 15-16 recto-verso).

Nefiind de acord cu actul de inspecție din 06 ianuarie 2015, SC „SORINLUX” SRL s-a adresat cu o cerere prealabilă către Biroul vamal Chișinău, prin care a solicitat anularea actului de inspecție din 06 ianuarie 2015 pentru declarația vamală nr.3029I256 din 06 ianuarie 2015 și restituirea sumei de bani achitate suplimentar în mărime de 67 232,73 de lei (f. d. 35).

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul constată că actul judecătoresc recursat a fost emis cu aplicarea eronată a normelor de drept ce guvernează raportul litigios și apreciere arbitrară și eronată a suportului probator administrat.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

La rândul său, alin. (1) al art. 240 din Codul de procedură civilă prescrie că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Conform prevederilor art. 241 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească constă din partea introductivă și partea dispozitivă. În cazurile prevăzute la art. 236 alin.(5), hotărârea judecătorească constă din partea introductivă, partea descriptivă, motivare și dispozitiv. Fiecare parte a hotărârii se evidențiază separat în textul acesteia. În partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al grefierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată judecății, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței. În partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile

celorlalți participanți la proces. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii. În cazul în care instanța judecătorească stabilește modul și termenul de executare a hotărârii, dispune executarea ei imediată sau ia măsuri pentru asigurarea executării, în dispozitiv se face o mențiune în acest sens.

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Colegiul menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de recurs consemnează că, Codul de procedură civilă consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Aceasta dispoziție este edictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor, cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe.

Pentru satisfacerea acestui principiu, judecătorii fondului sunt datori să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 26 din Legea contenciosului administrativ consemnează în alin. (1) că actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997 definește actul administrativ ca o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în

vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Aplicabil speței, Colegiul relevă prevederile art. 5 din Legea cu privire la tariful vamal, care statuează că sistemul de determinare a valorii în vamă a mărfurilor se aplică pentru toate mărfurile introduse pe sau scoase de pe teritoriul vamal. Valoarea în vamă a mărfurilor este determinată în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

Aderent, articolul 10 din aceeași lege prescrie că valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode: a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă. Principala metodă dintre cele specificate este metoda determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă. În cazul în care metoda principală nu poate fi aplicată, se folosesc alte metode. Fiecare din metodele succesive se aplică doar în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin metoda precedentă. Metodele prevăzute la lit. d) și e) pot fi aplicate în orice consecutivitate, la dorința declarantului.

Potrivit Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 8 mai 2001, ratificat prin Legea nr. 218 din 1 iunie 2001, taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

Prin derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

Distinct prevederilor legale precitate, la prezentarea declarației vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015 SC „SORINLUX” SRL a anexat următoarele documente: scrisoarea de trăsură internațională prevăzută de Convenție, factura comercială (invoice), pașaportul tehnic al mijlocului de transport, permisul conducătorului internațional de vehicul, conosamentul prevăzut de Convenția ONU cu privire la transport, parking list, calculul cheltuielilor de transport, certificat de origine, dispoziția de plată, pro-forma actului comercial, certificatul veterinar eliberat de serviciul veterinar, permisul fitosanitar, carnetul TIR prevăzut de Convenția cu privire la transport, declarația electronică (f.d. 30).

La caz, este remarcabil că, conform dispozițiilor pct. 13 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002 (în vigoare la data prezentării declarației și emiterii actului de inspecție), pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul este obligat să prezinte organului vamal, în corespundere cu cerințele stabilite la alin. (1) art. 7 din Legea cu privire la tariful vamal, următoarele acte: a) contractul aferent tranzacției de import și acordurile adiționale la el (în cazul în care acestea au fost încheiate); b) factura

(invoice) sau în cazul tranzacțiilor condițional valorice – proforma factura (proforma invoice); c) documentele bancare de plată sau alte documente de plată în cazul achitării prealabile; d) documentele de transport care au însoțit marfa: CMR (scrisoarea de trăsură internațională), Carnetul TIR, Declarația de tranzit (T1), Air bill (fraht), bill of lading (conosament maritim), Scrisoarea de trăsură pentru transportul internațional de mărfuri pe cale ferată; e) contractul (comanda) de acordare a serviciilor de transportare sau factura de expediție în cazul în care se impun potrivit condițiilor de livrare; f) polița sau contractul de asigurare a mărfurilor, în cazul în care acestea au fost asigurate fie potrivit condițiilor de livrare, fie asigurate la inițiativa declarantului. Declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Subsecvent, pct. 14 din același Regulament statuează că, în cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct.13 din prezentul Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, potrivit alin. (2) art.7 din Legea cu privire la tariful vamal, organul vamal solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a celor acte aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată, după cum urmează: a) orice acord posibil între vânzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor; b) contractele cu terțe persoane referitoare la tranzacțiile indirecte; c) corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, în cazul în care aceasta a fost purtată; d) facturile pentru decontări către persoane terțe în beneficiul vânzătorului, dacă acestea rezultă din contractele încheiate sau alte acte; e) documentele contabile ale cumpărătorului, cum ar fi transferurile de fonduri către exportator sau vânzător sau pentru a obține informații privind comisioanele, profitul sau cheltuielile generale prin aplicarea metodei deductive și a valorii calculate (altele decât cele prevăzute la pct.13 al prezentului Regulament); f) documentele privind dreptul de proprietate asupra societăților comerciale implicate în tranzacție, pentru a exclude o posibilă relație de interdependență dintre vânzător și cumpărător în sensul art.11 alin.(6) din Legea cu privire la tariful vamal; g) contractul în baza căruia dreptul de proprietate intelectuală este cesionat; h) copia autenticată de pe declarația de export; i) documentul de plată pentru cheltuielile de transportare; j) cataloagele, ofertele de preț (listele de prețuri) ale firmelor producătoare/ vânzătorului; k) certificatul de origine, certificatul de calitate eliberat de producător; l) lista de încărcare. În cazul în care declarantul nu dispune de careva acte din cele solicitate suplimentar de organul vamal, declarantul va consemna acest fapt pe solicitarea scrisă. Declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele faptice ale speței, instanța de recurs conchide drept injustă concluzia instanței de apel precum că, la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza declarației vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015, SC „SORINLUX” SRL a prezentat organului vamal toate actele necesare întru confirmarea corectitudinii valorii mărfii în baza tranzacției încheiate.

La acest capitol, Colegiul taxează că, la prezentarea declarației vamale nr.3029I256 din 06 ianuarie 2015, intimatul nu a prezentat organului vamal toate documentele care permit calcularea valorii în vamă a mărfii în conformitate cu metoda 1, și anume: contractul dintre cumpărător și vânzător, specificările, ofertele de preț de

la producător, cataloagele comerciale, corespondența comercială, certificatele de origine și calitate, precum și declarația de export. Astfel, cu titlu de consecință, recurenta a întocmit fișa-act prin care a solicitat documente suplimentare în vederea confirmării veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată conform declarației vamale nr. 3029I256 din 06 ianuarie 2015 (f.d. 14 verso).

La caz, este remarcabil că, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază critic concluzia instanței de apel precum că, organul vamal neîntemeiat a emis actul de inspecție, prin care a fost recalculată și majorată valoarea în vamă a mărfurilor, or, este indubitabil constatat că organul vamal a oferit declarantului posibilitatea de a determina valoarea în vamă a mărfii conform metodelor 2, 3, 4 sau 5, solicitându-i în acest sens prezentarea actelor suplimentare, și anume: ofertelor de preț de la producător, cataloagelor comerciale, corespondenței comerciale, certificatelor de origine și calitate, precum și declarației de export, însă, SC „SORINLUX” SRL nu s-a conformat solicitărilor organului vamal și nu a prezentat actele solicitate suplimentar.

În altă ordine de idei, Colegiul decelează că potrivit art. 8 alin. (3) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Astfel, sensul normei legale precitate îndreptățește organul vamal de a efectua o reevaluare a mărfurilor importate în felul și modul stabilit de legislație, în cazul neonorării de către declarant a obligațiilor stabilite de legislație.

Coroborând circumstanțele faptice ale speței, constatate și expuse supra, la normele legale precitate, instanța de recurs consideră că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material pertinente speței și a apreciat arbitrar suportul probator prezent la materialele cauzei, fapt ce a dus la o concluzie greșită, precum că organul vamal neîntemeiat a majorat valoarea mărfurilor în vamă. Totodată, Colegiul conchide că sunt juste și întemeiate concluziile primei instanțe în sensul legalității acțiunilor Biroului vamal Chișinău, care întemeiat a aplicat metoda pentru determinarea valorii în vamă a mărfii – metoda de rezervă *alias* metoda 6.

Din considerentele menționate și având în vedere că, argumentele invocate de recurentul Biroul vamal Centru și-au găsit confirmare, iar instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate și nu a elucidat toate circumstanțele pertinente speței, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia admiterii recursului declarat de Biroul vamal Centru, casării integrale a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, și menținerii hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 05 iunie 2015.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Biroul vamal Centru.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016 adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, din 05 iunie 2015.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Svetlana Filincova

Ala Cobăneanu

Ion Druță